Hemlig avlyssning i syfte att utreda vem som skäligen kan misstänkas för brott

Sammanfattning

Nämnden har granskat användningen av hemlig avlyssning som använts i syfte att utreda vem som skäligen kan misstänkas för brott.

I flera av de granskade ärendena har nämnden inte haft anledning att anmärka på tvångsmedelsanvändningen. I ett ärende har dock hemlig avlyssning i flera fall använts på ett sätt som inte varit avsett, nämligen mot identifierade personer som kan misstänkas för brott men där det inte finns skälig misstanke. Att hemlig avlyssning använts mot personer som inte ska kunna bli föremål för åtgärden är enligt nämnden mycket allvarligt. Mot bakgrund av det som framkommit om tolkningen av den aktuella bestämmelsen ifrågasätter nämnden om regleringen når upp till de krav på förutsebarhet och tydlighet som kan ställas på lagstiftning om hemliga tvångsmedel.

Granskningen visar vidare att villkor för att begränsa integritetsintrånget inte har använts i något fall där avlyssningen avsett telefonnummer som den okände gärningsmannen har kontaktat. Nämnden anser att det som iakttagits inger betänkligheter och ifrågasätter om tillämpningen ligger i linje med det som avsågs vid införandet av regleringen. Nämnden har dock förståelse för de svårigheter som finns med att utforma villkor för avlyssningen då den misstänkte alltjämt är okänd. Nämnden anser därför att villkor i dessa fall svårligen kan fylla den funktion som avsetts vid utformningen av lagstiftningen, dvs. att begränsa integritetsintrånget och bidra till en proportionerlig tvångsmedelsanvändning. Hur den personliga integriteten för utomstående personer i dessa fall ska kunna skyddas i tillräcklig utsträckning bör enligt nämnden bli föremål för vidare överväganden av lagstiftaren.

Nämnden bedömer att regeringen bör uppmärksammas på de brister i regleringen som granskningen visar. En kopia på nämndens uttalande sänds därför till Regeringskansliet.

Innehållsförteckning

Sammanfattning **1**

1. Bakgrund **3**

2. Granskningen **3**

3. Rättsliga utgångspunkter **3**

3.1. Hemlig avlyssning 3

3.2. Ett undantag från kravet på skälig misstanke 4

3.3. Vem kan avlyssnas med stöd av bestämmelsen? 4

3.3.1 Några typfall 4

3.3.2 Bestämmelsens utformning 5

3.4. Skyldigheten att använda villkor 6

4. Nämndens iakttagelser och bedömning **7**

4.1. Allmänna iakttagelser 7

4.2. Hemlig avlyssning av identifierade personer 7

4.2.1 Hemlig avlyssning har använts mot flera personer på ett sätt som inte är avsett 7

4.2.2 Bestämmelsen är inte tillräckligt tydligt utformad 8

4.3. Avsaknad av villkor 9

4.3.1 Oinskränkt hemlig avlyssning av utomstående personer har förekommit i flera fall 9

4.3.2 Villkors betydelse som integritetsskydd kan ifrågasättas 11

4.4. Regeringen ska uppmärksammas på nämndens iakttagelser 11

5. Beslut **12**

1. Bakgrund

En grundläggande tanke vid regleringen av hemliga tvångsmedel – bl.a. hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation (hemlig avlyssning) – inom ramen för en förundersökning har varit att åtgärden bara får avse någon som är skäligen misstänkt för brott.[1] Successivt har det emellertid införts undantag från kravet på skälig misstanke i tvångsmedelsregleringen. En möjlighet att använda hemlig avlyssning i syfte att utreda vem som skäligen kan misstänkas för brott infördes i rättegångsbalken (RB) den 1 oktober 2023.[2]

2. Granskningen

Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden (nämnden) beslutade den 17 juni 2024 att granska användningen av hemlig avlyssning i syfte att utreda vem som skäligen kan misstänkas för brott (27 kap. 18 b § RB). Syftet med granskningen var att kontrollera om användningen varit i enlighet med lag eller annan författning. Nämnden har särskilt granskat vilka personer som blivit föremål för den hemliga avlyssningen. Granskningen har inte omfattat frågor om underrättelse till enskild eller förstöring av material.

Granskningen inleddes genom att nämnden uppmanade Åklagarmyndigheten att lämna uppgifter om sådana ärenden som omfattas av granskningen. Granskningen har avsett tio ärenden som handlagts vid sex olika åklagarkammare under åren 2023–2024.[3] Handlingar i ärendena har hämtats in och granskats. Avseende sju av de granskade ärendena har ansvarig åklagare ombetts besvara frågor från nämnden.

3. Rättsliga utgångspunkter

3.1. Hemlig avlyssning

Hemlig avlyssning innebär att meddelanden, som överförs eller har överförts i ett elektroniskt kommunikationsnät till eller från ett telefonnummer eller en annan adress, i hemlighet avlyssnas eller tas upp genom ett tekniskt hjälpmedel för återgivning av innehållet i meddelandet (27 kap. 18 § RB).

Hemlig avlyssning i en förundersökning kunde före den 1 oktober 2023 endast avse en skäligen misstänkt person. Kravet på skälig misstanke uttrycks i sammanhanget så att åtgärden endast får avse telefonnummer, adresser eller

[1] Se t.ex. prop. 1988/89:124 s. 46 och prop. 1994/95:227 s. 20.
[2] Prop. 2022/23:126.
[3] Göteborgs åklagarkammare, riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet i Stockholm, Södra åklagarkammaren i Stockholm, åklagarkammaren i Jönköping, åklagarkammaren i Västerås och åklagarkammaren i Växjö.

kommunikationsutrustningar som har en viss koppling till den skäligen misstänkte (27 kap. 18 a § RB).

3.2. Ett undantag från kravet på skälig misstanke

Det har sedan länge varit möjligt att använda hemlig övervakning av elektronisk kommunikation (hemlig övervakning) i syfte att utreda vem som skäligen kan misstänkas för brott (27 kap. 19 b § RB).[4] Mot bakgrund av de behov som hade beskrivits av de brottsbekämpande myndigheterna infördes en möjlighet att även kunna använda hemlig avlyssning i detta syfte (27 kap. 18 b § RB). I bestämmelsens förarbeten konstaterades att hemlig avlyssning i syfte att utreda vem som skäligen kan misstänkas för brott skulle vara till stor nytta i många brottsutredningar där det saknas någon annan reell möjlighet att komma framåt i utredningen. Vidare konstaterades att sådan tvångsmedelsanvändning skulle innebära en stor förbättring när det gäller förutsättningarna för att utreda vissa brott såsom mord, människorov och sexualbrott mot barn.[5]

3.3. Vem kan avlyssnas med stöd av bestämmelsen?

3.3.1 Några typfall

Vid införandet av 27 kap. 18 b § RB diskuterades i förarbetena ett antal typfall där det ansågs finnas behov av att kunna använda hemlig avlyssning i det nya syftet.

1) *Det är för den brottsutredande verksamheten känt att en person som använder exempelvis ett visst telefonnummer gör sig skyldig till ett brott, men den brottsutredande myndigheten vet inte vem personen är.*

I dessa fall angavs det kunna röra sig om t.ex. en person som använder ett oregistrerat utländskt kontantkort, ett kontantkort som är registrerat på någon annan eller någon som använder en viss server för att begå brott som inte kan härledas till en viss person. Exempel på sådana fall angavs vara bedrägerier eller utpressning som begås över telefon, sexualbrott som begås på distans via dator eller telefon, komplexa cyberbrott eller pågående människorov där ett telefonnummer vars användare är okänd har varit i

[4] En möjlighet för brottsbekämpande myndigheter att, utan krav på skälig misstanke, begära uppgifter om elektronisk kommunikation direkt från operatörerna fanns tidigare i sekretesslagen (1980:100), sedermera offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), respektive telelagen (1993:597), sedermera lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation. När ordningen avvecklades år 2012 behölls möjligheten att använda hemlig övervakning på stadiet innan det finns en skäligen misstänkt, se prop. 2011/12:55 s. 70–74.
[5] Prop. 2022/23:126 s. 118 och 120.

kontakt med målsäganden. Det framfördes att det framförallt är dessa fall som motiverar att hemlig avlyssning ska få användas i syfte att utreda vem som skäligen kan misstänkas för brott.[6]

2) *En målsägande är försvunnen, medvetslös eller död och dennes telefon kan inte återfinnas, eller så är innehållet i telefonen inte åtkomligt.*

I dessa fall angavs det finnas behov av att kunna rikta hemlig avlyssning mot nummer som har kontaktat målsäganden. Det framhölls att användning av tvångsmedlet mot ett telefonnummer, en adress eller kommunikationsutrustning som använts av målsäganden ansågs lämplig, men endast i syfte att fånga upp kommunikation med gärningsmannen.[7]

3) *En gärningsman är död, exempelvis efter ett terrorattentat.*

Mot bakgrund av att hemlig avlyssning med stöd av 27 kap. 18 a § RB inte kan avse någon som är död angavs det vidare finnas ett behov av att kunna rikta hemlig avlyssning mot en misstänkt avliden gärningsmans telefonnummer för att utreda om den döde haft några medhjälpare som fortfarande är i livet.[8]

I förarbetena berördes också vissa andra fall, där det inte ansågs vara lämpligt att kunna använda hemlig avlyssning i syfte att utreda vem som skäligen kan misstänkas för brott. Det rörde sig främst om personer som har bevittnat ett brott eller som av någon annan anledning kan antas ha uppgifter som har betydelse som bevis, men inte berättar vad de vet för polisen.[9]

3.3.2 Bestämmelsens utformning

Vid införandet av 27 kap. 18 b § RB framhölls att det är av stor vikt att tydligt avgränsa personkretsen som kan bli föremål för hemlig avlyssning med stöd av bestämmelsen. Likartade avgränsningar till vissa telefonnummer, adresser och kommunikationsutrustningar som finns i bestämmelser om tvångsmedelsanvändning när det finns en skäligen misstänkt, såsom 27 kap. 18 a § RB, ansågs behövas.[10] I bestämmelsens tredje stycke anges därför att hemlig avlyssning i syfte att utreda vem som skäligen kan misstänkas för brott

[6] Prop. 2022/23:126 s. 118–119 och 132.
[7] Prop. 2022/23:126 s. 119 och 135.
[8] Prop. 2022/23:126 s. 119–120.
[9] Prop. 2022/23:126 s. 136.
[10] Prop. 2022/23:126 s. 121–122 och 132.

endast får avse ett telefonnummer, en adress eller en kommunikationsutrustning som

1. det finns särskild anledning att anta att gärningsmannen eller någon annan som har medverkat till brottet eller brotten under den tid som tillståndet avser har använt eller kommer att använda, eller
2. det finns synnerlig anledning att anta att gärningsmannen eller någon annan som har medverkat till brottet eller brotten under den tid som tillståndet avser har kontaktat eller kommer att kontakta.

Av förarbetena framgår att syftet med bestämmelsen inte var att hemlig avlyssning ska kunna användas mot identifierade personer som kan misstänkas för brott men där omständigheterna inte är sådana att det finns skälig misstanke. Vidare framgår att avsikten med avlyssning av en målsägandes telefonnummer, adress eller kommunikationsutrustning enbart ska vara att få tillgång till kommunikation med gärningsmannen i syfte att få reda på vem han eller hon är, och inte att i något annat avseende kartlägga eller utreda målsägandens förehavanden.[11]

3.4. Skyldigheten att använda villkor

I ett tillstånd till hemlig övervakning och hemlig avlyssning ska det, när det finns skäl till det, anges villkor för att tillgodose intresset av att enskildas personliga integritet inte kränks i onödan (27 kap. 21 § sjätte stycket RB).

Vid hemlig avlyssning av ett telefonnummer som en skäligen misstänkt kan komma att kontakta enligt 27 kap. 18 a § RB anses den hemliga avlyssningen riktas mot den misstänkte, och inte mot innehavaren eller användaren av numret som åtgärden avser. Det finns därför i många fall anledning att meddela särskilda villkor för sådana tillstånd.[12]

Vid införandet av 27 kap. 18 b § RB angavs i förarbetena att det även ifråga om avlyssning av ett nummer som en okänd gärningsman kan komma att kontakta många gånger kan finnas anledning att förena tillståndet med villkor. Frågan hur sådana villkor lämpligen kan utformas berördes dock inte. Däremot angavs att det vid bedömningen av om hemlig avlyssning i det nya syftet ska anses proportionerligt finns anledning att uppmärksamma skyldigheten att, när det finns skäl till det, ange villkor för tillstånden och att sådana åtgärder kan medföra att integritetsintrånget för de berörda kan begränsas.[13]

[11] Prop. 2022/23:126 s. 132–133 och 135.
[12] Prop. 2002/03:74 s. 38–39.
[13] Prop. 2022/23:126 s. 122 och 211.

4. Nämndens iakttagelser och bedömning

4.1. Allmänna iakttagelser

I flera av de granskade ärendena har nämnden inte haft anledning att anmärka på tvångsmedelsanvändningen. I dessa fall har det tydligt framgått att en okänd gärningsman funnits bakom ett visst telefonnummer, eller en viss adress eller kommunikationsutrustning. Det har rört sig om förundersökningar om bl.a. människorov, där okända kidnappare kontaktat anhöriga via telefon, och narkotikabrott, där det varit utrett att en okänd användare av ett visst telefonnummer på olika sätt varit involverad i narkotikahanteringen.

Nämnden har inom ramen för granskningen observerat ett antal frågor som den nya bestämmelsen aktualiserar. I flera ärenden har nämnden haft anledning att ställa frågor till ansvariga åklagare bl.a. om kopplingen mellan telefonnumret eller kommunikationsutrustningen som varit föremål för åtgärden och den okände gärningsmannen och avsaknaden av villkor i vissa ansökningar. I flera ärenden har nämnden vidare ställt frågor om personer som blivit föremål för den hemlig avlyssningen varit identifierade. Nämndens närmare iakttagelser och bedömningar gällande vissa av dessa frågor redovisas nedan. Vad som i övrigt framkommit i denna del ger inte anledning till något uttalande från nämndens sida.

4.2. Hemlig avlyssning av identifierade personer

4.2.1 Hemlig avlyssning har använts mot flera personer på ett sätt som inte är avsett

I ett ärende som handlagts vid åklagarkammaren i Jönköping har tvångsmedelsanvändningen varit omfattande. Ärendet avsåg en förundersökning om allvarliga våldsbrott. Vid granskningen noterades att åklagaren dels beslutat interimistiskt om, dels ansökt om tillstånd till, hemlig avlyssning enligt 27 kap. 18 b § tredje stycket 1 RB avseende telefonnummer som användes av fem personer som var identifierade och kända för Polismyndigheten. Framställningarna från Polismyndigheten tydde på att personerna misstänktes vara inblandade i de aktuella brotten, men att omständigheterna inte var sådana att det förelåg skälig misstanke. Totalt rörde det sig om ett interimistiskt beslut och nio ansökningar, varav samtliga fastställdes respektive beviljades av rätten.

På fråga från nämnden om varför 27 kap. 18 b § RB ansågs tillämplig i dessa fall har ansvarig åklagare uppgett sammanfattningsvis följande. Det är korrekt uppfattat att det fanns en viss misstanke mot de fem personerna men att denna inte nådde upp till nivån skäligen misstänkt. Bestämmelsen har tidigare

tolkats och tillämpats på så sätt att den medger användande av tvångsmedel i syfte att utreda om en redan identifierad person, mot vilken brottsmisstankarna vid beslutstillfället inte uppnår skälig misstankegrad, ändå skulle kunna skäligen misstänkas för brott. Den tolkningen har förändrats efter det att riksåklagaren i ett beslut den 18 december 2024 klargjort att hemlig övervakning enligt 27 kap. 19 b § RB inte får användas i syfte att stärka misstankarna mot en identifierad person som inte är skäligen misstänkt. Samtliga beslut i aktuellt ärende fattades före riksåklagarens klargörande beslut.

Nämnden konstaterar inledningsvis att bestämmelsen om hemlig avlyssning i syfte att utreda vem som skäligen kan misstänkas för brott (27 kap. 18 b § RB), till skillnad från bestämmelsen om hemlig övervakning i samma syfte (27 kap. 19 b § RB), är begränsad till att avse telefonnummer, adresser eller kommunikationsutrustningar med viss koppling till den okände gärningsmannen. Den uppfattning om tillämpningsområdet för 27 kap. 19 b § RB som enligt åklagaren rådde vid tillfället borde således inte ha påverkat bedömningen av vilka som kan bli föremål för hemlig avlyssning enligt 27 kap. 18 b § RB.

När det gäller personkretsen som kan bli föremål för hemlig avlyssning enligt 27 kap. 18 b § RB konstaterar nämnden vidare att en identifierad och till viss grad misstänkt person inte är avsedd att omfattas av begreppet gärningsman i lagtexten. Att hemlig avlyssning i flera fall använts på ett sätt som lagstiftaren inte avsett och alltså mot personer som inte ska kunna bli föremål för tvångsmedlet är enligt nämnden mycket allvarligt.

4.2.2 Bestämmelsen är inte tillräckligt tydligt utformad

Granskningen visar att 27 kap. 18 b § RB – av både åklagare och domstol – upprepade gånger har tolkats så att den möjliggör hemlig avlyssning av identifierade personer som kan misstänkas för brott men där omständigheterna inte är sådana att det finns skälig misstanke. Mot bakgrund av det som framkommit konstaterar nämnden att bestämmelsen inte är ändamålsenligt utformad och ifrågasätter om den når upp till de krav på förutsebarhet och tydlighet som Europakonventionen ställer på lagstiftning om hemliga tvångsmedel.[14] Enligt nämnden bör det övervägas om begreppet gärningsman, som inte förekommer i övrigt i tvångsmedelsregleringen, är lämpligt i samman-

[14] Se bl.a. Europadomstolens dom den 4 december 2015 i målet Roman Zakharov mot Ryssland, no 47143/06, p. 228–231.

hanget, och om syftet med avlyssningen är tillräckligt tydligt formulerat i bestämmelsen.[15]

4.3. Avsaknad av villkor

4.3.1 Oinskränkt hemlig avlyssning av utomstående personer har förekommit i flera fall

I de granskade ärendena finns totalt 16 ansökningar om, eller interimistiska beslut avseende, telefonnummer, adresser eller kommunikationsutrustningar som det ansågs finnas synnerlig anledning att anta att en okänd gärningsman eller annan som medverkat till brottet hade kontaktat eller skulle komma att kontakta (27 kap. 18 b § tredje stycket 2 RB). Inte något av besluten förenades med villkor.

Exempel 1

I ett ärende ansökte åklagaren om, och beviljades tillstånd till, hemlig avlyssning avseende ett telefonnummer och en kommunikationsutrustning tillhörande en anhörig (A) till två avlidna målsäganden. Ansökan avsåg två veckors historisk avlyssning och en månads realtidsavlyssning. I underlaget till ansökan framfördes att det är sannolikt att A kände till bakgrunden till brottet och vem som utfört det, och att det av olika skäl fanns synnerlig anledning att anta att gärningsmannen eller medverkare till denne kontaktat eller skulle komma att kontakta A. Av handlingarna i ärendet framgick att information från ett samtal som avlyssnats mellan A och en annan person (B) gett upplysningar som stärkt misstankarna mot en misstänkt gärningsman.

I sitt svar på nämndens frågor om ärendet har åklagaren uppgett att det inte övervägdes att förena ansökan med villkor då det på förhand bedömdes vara svårt att förutse vilka kontakter som skulle kunna vara av intresse i syfte att utreda vem som skäligen kunde misstänkas för brott. Åklagaren har vidare uppgett att B inte var att betrakta som okänd gärningsman, och att personen ifråga senare hördes som vittne i utredningen.

Exempel 2

I samma ärende som exempel 1 ansökte åklagaren om, och beviljades tillstånd till, hemlig avlyssning av två avlidna målsägandes telefonnummer och kommunikationsutrustningar. Ansökningarna och tillstånden avsåg bl.a. tre månaders historisk avlyssning. Av underlaget till ansökningarna framgår att

[15] Jfr. hur syftet med avlyssningen formuleras i författningskommentaren till bestämmelsen, se prop. 2022/23:126 s. 208.

målsägandenas telefoner inte hade påträffats på brottsplatsen och att det bedömdes finnas synnerlig anledning att anta att gärningsmannen eller medverkare till denne hade kontaktat eller skulle komma att kontakta målsägandena. På fråga från nämnden uppgav åklagaren att det inte övervägdes att förena ansökan med villkor, då det på förhand bedömdes vara svårt att förutse vilka kontakter som skulle kunna vara av intresse i syfte att utreda vem som skäligen kunde misstänkas för brott.

Exempel 3

I ett ärende ansökte åklagaren om, och beviljades tillstånd till, hemlig avlyssning av en avliden målsägandes telefonnummer. Ansökan och tillståndet avsåg en månads historisk avlyssning. Av underlaget till ansökan framgår att målsägandens mobiltelefon inte hade anträffats.

Nämnden har frågat åklagaren varför det bedömts finnas synnerlig anledning att anta att gärningsmannen eller medverkande till denne kontaktat målsäganden, och om åklagaren övervägt att förena ansökan med villkor.

I sitt svar till nämnden har åklagaren utvecklat bedömningen om kopplingen mellan den okände gärningsmannen och målsägandens telefonnummer. Vad gäller frågan om villkor har åklagaren framfört följande.

> Jag övervägde att förena tillståndet med villkor, men hade svårt att formulera ett potentiellt villkor utifrån omständigheterna. Jag diskuterade därför detta med seniora kollegor samt chefer och fick då till mig att vi inte brukade ange villkor på aktuella typer av begäran. Inte heller i dialog med kollegorna kunde jag komma på hur ett villkor skulle ha kunnat formuleras utifrån omständigheterna i ärendet.

Mot bakgrund av det som framkommit gör nämnden följande överväganden.

I fråga om hemlig avlyssning av ett telefonnummer som den misstänkte kan komma att kontakta enligt 27 kap. 18 a § tredje stycket 2 RB har nämnden uttalat att villkor som utgångspunkt behöver anges, oaktat att det inte finns något uttryckligt krav på detta i lagstiftningen. Nämnden har också kritiserat förekomsten av oinskränkt hemlig avlyssning av samtal mellan utomstående personer, dvs. samtal i vilka den skäligen misstänkte inte deltar, och att materialet från dessa samtal sedermera använts i utredningen.[16]

På motsvarande sätt inger det enligt nämnden betänkligheter med en tillämpning av 27 kap. 18 b § tredje stycket 2 RB som medger oinskränkt avlyssning

[16] Nämndens uttalande den 20 februari 2024 ”Fråga om hemlig avlyssning i visst avseende” (dnr 137-2023).

av användaren av telefonnumret, adressen eller kommunikationsutrustningen och andra personer, av vilka ingendera är – eller visar sig vara – misstänkta i utredningen. Vad gäller ärendet i exempel 1 har sådan avlyssning skett, och materialet har därefter tillförts utredningen. Nämnden anser att en sådan tillämpning närmast motsvarar sådan tvångsmedelsanvändning som avfärdades vid införandet av möjligheten till hemlig avlyssning i syfte att utreda vem som skäligen kan misstänkas för brott, nämligen avlyssning av personer som kan antas ha uppgifter som är av betydelse som bevis. Vad gäller ärendena i exempel 2 och 3 konstaterar nämnden att de avlidna målsägandena blivit föremål för oinskränkt hemlig avlyssning avseende tiden före deras bortgång. Nämnden ställer sig frågande till om en sådan tillämpning ligger i linje med det som avsågs vid införandet av bestämmelsen, nämligen att hemlig avlyssning avseende målsäganden endast ska ske i syfte att fånga upp kommunikation med den okände gärningsmannen.

4.3.2 Villkors betydelse som integritetsskydd kan ifrågasättas

Nämnden har förståelse för de svårigheter som tillfrågade åklagare påtalat med att utforma lämpliga villkor för avlyssningen i ett tidigt skede i utredningen, där gärningsmannen alltjämt är okänd och syftet med avlyssningen är att klarlägga vem denne är. Nämnden anser därför att villkor för avlyssningen i dessa fall svårligen kan fylla den funktion som avsetts vid utformningen av lagstiftningen, dvs. att begränsa integritetsintrånget för den enskilde och bidra till en proportionerlig tvångsmedelsanvändning. Frågan hur den personliga integriteten för utomstående personer ska kunna skyddas i tillräcklig utsträckning vid hemlig avlyssning med stöd av 27 kap. 18 b § RB bör enligt nämnden bli föremål för vidare överväganden av lagstiftaren.

4.4. Regeringen ska uppmärksammas på nämndens iakttagelser

Som framgått ovan visar granskningen enligt nämnden på vissa brister i regleringen gällande hemlig avlyssning i syfte att utreda vem som skäligen kan misstänkas för brott. En kopia på nämndens uttalande sänds därför till Regeringskansliet.

5. Beslut

Med detta uttalande avslutas ärendet.

På Säkerhets- och integritetsskyddsnämndens vägnar

Gunnel Lindberg

I avgörandet har deltagit: Gunnel Lindberg (ordförande), Eva Melander Tell, Anti Avsan, Anna Ekström, Charlotta Bjälkebring Carlsson, Helene Odenjung och Per Schöldberg (enhälligt).

Föredragande: Lovisa Widerström

Expedition till:
Göteborgs åklagarkammare
Riksenheten mot internationell och organiserad brottslighet i Stockholm
Södra åklagarkammaren i Stockholm
Åklagarkammaren i Jönköping
Åklagarkammaren i Västerås
Åklagarkammaren i Växjö

För kännedom till:
Åklagarmyndigheten, tillsynsavdelningen
Regeringskansliet, Justitiedepartementet, Enheten för domstols- och åklagarfrågor